

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 791/2025
26.06.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић, Надежде Видић, Гордане Комненић и Марије Терзић, чланова већа, у парници тужиоца АА из места ..., Босилеград, чији је пуномоћник Веселин Станковић, адвокат из ..., против туженог "Босил-метал", д.о.о. Босилеград, чији је пуномоћник Драган Давитков, адвокат из ..., ради поништаја решења о престанку радног односа и накнади штете, одлучујући о ревизији тужиоца, изјављеној против решења Апелационог суда у Нишу Гж1 809/24 од 30.10.2024. године, у седници одржаној 26.06.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против решења Апелационог суда у Нишу Гж1 809/24 од 30.10.2024. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против решења Апелационог суда у Нишу Гж1 809/24 од 30.10.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сурдулици, Судска јединица у Босилеграду П1 127/20 од 11.01.2023. године, усвојен је тужбени захтев и обавезан тужени да тужиоцу на име накнаде штете по основу мање исплаћене зараде (за период од јуна 2013. године до 13.06.2016. године) плати 144.561,05 динара, неискоришћен годишњи одмор (за 2013, 2015. и 2016. годину), плати 98.318,80 динара, са законском затезном каматом на све доспеле износе, као и да у корист тужиоца уплати надлежним фондовима доприносе, како је изреком ближе наведено, као и да на име трошкова парничног поступка исплати тужиоцу 208.338,00 динара са законском затезном каматом од извршности до исплате.

Исти суд је допунском пресудом П1 127/20 од 04.01.2024. године одбио део тужбеног захтева тужиоца којим је тражио да се обавезе тужени да на име накнаде штете по основу мање исплаћене зараде, за исти период, плати преко досуђеног нето износа до траженог износа од 189.241,25 динара, као и део тужбеног захтева на име накнаде штете по основу неискоришћеног годишњег одмора преко досуђеног нето

износа до траженог износа од 103.148,60 динара, са законском затезном каматом на сваки појединачни износ.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 809/24 од 10.07.2024. године, ставом првим изреке, потврђена је првостепена пресуда у ставу првом и делу става другог изреке, у погледу накнаде штете за неискоришћен годишњи одмор, као и допунску пресуду. Ставом другим изреке, преиначена је првостепена пресуда, у преосталом делу става другог изреке, у погледу досуђених доприноса за неискоришћени годишњи одмор, тако што је одбијен тужбени захтев тужиоца у том делу. Ставом трећим изреке, преиначена је првостепена пресуда у ставу трећем изреке, тако што је обавезан тужени да тужиоцу на име трошкова парничног поступка исплати 179.657,00 динара, са законском затезном каматом од извршности до исплате. Ставом четвртим изреке, одбијени су захтеви странака за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Одлучујући о предлозима странака за доношење допунског решења о трошковима поступка Апелациони суд у Нишу је решењем Гж1 809/24 од 30.10.2024. године одбио, као неосноване предлоге странака за доношење допунског решења о трошковима поступка у предмету Апелационог суда у Нишу Гж1 809/24.

Против решења другостепеног суда којим је одбијен предлог тужиоца за доношење допунског решења о трошковима поступка, тужилац је изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној применом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11...10/23), Врховни суд је утврдио да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији, као о изузетно дозвољеној на основу члана 404. став 1. ЗПП. Наиме, ревизијом се оспорава у суштини одлука о трошковима поступка. С обзиром на то да суд по окончању спора, у сваком конкретном случају, у зависности од исхода спора, на основу поднетих захтева странака, одлучује о трошковима поступка, ценећи одредбе Закона о парничном поступку, то нису испуњени услови за одлучивање о дозвољености ревизије, јер није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе нити је потребно ново тумачење права.

Са напред наведених разлога, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Одлучујући о дозвољености ревизије на основу члана 410. став 2. у вези са чланом 420. ЗПП, Врховни суд је оценио да ревизија тужиоца није дозвољена

Чланом 420. став 1. ЗПП, прописано је да странке могу да изјаве ревизију и против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончава, док је ставом 6. прописано да се у поступку поводом ревизије против решења сходно примењују одредбе овог закона о ревизији против пресуде.

Чланом 28. став 1. ЗПП, прописано је да ако је за утврђивање стварне надлежности, права на изјављивање ревизије и у другим случајевима прописаним у овом закону меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима

се само вредност главног захтева, док је ставом 2. прописано да се камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и трошкови поступка не узимају у обзир ако не чине главни захтев.

Из наведених законских одредби произлази да решење о одбијању предлога странака за доношење допунског решења о трошковима поступка, не може се побијати ревизијом. Наиме, ревизија против решења је дозвољена само ако се њиме окончава поступак. У конкретном случају, поступак је окончан пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 809/24 од 10.07.2024. године. Како се, дакле, решењем, којим је одлучено о захтеву за доношење допунског решења у погледу трошкова поступка, не окончава поступак, овај суд је ревизију одбацио сходно члану 410. став 2. тачка 5., у вези члана 420. ЗПП.

Имајући у виду наведено, на основу члана 420. став 6. у вези са чланом 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић